

Andre käveli hiljaa pitkin Feldheimin katuja. Talot olivat vaalean ruskeita ja katot mustia. Andre lähtisi kolmen päivän päästä. Helsington oli jäänyt Lontooseen hoitamaan sairasta äitiänsä, hänen äitinsä sairasti tuberkuloosia. Andre kuuli torvien soiton ja linnun laulun. Hän meni tien reunaan ja katsoi kuinka pitkä paraati täynnä mielenosoittajia marssi hänen ohitse. Oli 11. marraskuuta 1932. Taivaalle alkoi ilmestyä harmaita ja tummia pilviä. Andre kuuli kuinka sadan metrin päässä talojen peltikattoihin ropisi sade. Andre päätti lähteä takaisin vuokraamalleen asunnolle. Andren tultua asuntoonsa hän katsoi päivän postin. "Jaaha, laskuja ja lentoliput Lontooseen." Andre sanoi. Feldheim oli pieni Pohjois-Saksalainen kylä, jossa Andre vietti pientä lomaansa. Vanhat pitsipöytäliinat olivat kulahtaneita ja seinien tapetit rapistuneita. Keittiö oli heti eteisen edessä. Eteisen sivuilla olivat makuu-, kylpy- ja olohuoneet. Tee oli porissut jo vähän aikaa liedellä. Andre muisteli kävelyänsä. Kylän eteläpuolella vanhan laiturin vieressä tieheää kuusimetsää, jonka toisella puolella on vanha saha. Ada Mürenwasch käveli vanhaa soratietä pitkin. Paksun kuusen juurella näkyi hahmo. "Hei, Onko siellä joku?" Ada kysyi ääni täristen. Hän astui lähemmäs. Jotain punaista oli ruohikossa. "Herra?" Ada oli nyt niin lähellä, että hän saattoi nähdä hakaristirintamerkin ja valkoiset, elottomat kasvat. Sotkuinen vaalea tukka siististi kammattuna ja ruskea flanellipaita päällään se vain makasi selkä vasten puun runkoa. Ada kirkaisi, ei surusta vaan järkytyksestä ja kauhusta. Hän lähti juoksemaan kohti kylää. Ada saapui sen vielä kansallissosialistoman kylän poliisiasemalle. Komisario Gustav Blumkrad kuunteli tärisevää Adaa. "S-siellä on i-ison k-kuusen juurella k-k-kuollut SA-s-sotilas, s-se oli v-v-veressä." "Ja frau, lähetämme pari konstaapeliä katsomaan sitä. Yli-konstaapeli Vörnät saattaa teidät kotinne ja älkää huoliko, ei se teidän vikanne ole." Ada nousi tuolista ja Gustav viittasi Vörnätille. Ovi pamahti kiinni ja komisario hautasi kasvonsa käsiinsä. "Murha meidän kylässä, ei näin voi käydä." Matt Kupper ja Elias Walertav tulivat soratielle. He kävelivät pitkin sitä ja katselivat ympärilleen. He huomasivat verta ruohikolla, mutta ruumista ei ollut missään. Matt katsoi koko metsän läpi Walertavin kanssa. "Ei täällä ruumista ole, verta vain." Elias kohautti olkiaan ja sanoi: "Nainen on nähnyt veren ja tuon risukasan. Luullut nähneensä ruumiin, enpä usko. Eläin on vain raapaissut itseään." Matt tuumiskeli hetken ja mutisi jotain sen tapaista kuin: "Niin, voihan se olla silleen." Kummatkin nuoret konstaapelit lähtivät takaisin päin ja Elias Walertav kuunteli vielä metsää ja kurkisti puskiin. Andre heräsi seuraavana aamuna kovin hämillään. Hän oli kuullut yöllä kirkaisun metsän laidalta ja rytinää sahan läheltä. Poliisi kiersi Feldheimin katuja vilkkaammin ja naapurin Ada Mürenwasch oli epätavallisen hiljainen, yleensä seinän takaa kuului voimakasta viulumusiikkia. Andre puki päälleen sinisen kauluspaidan, valkoiset housut ja takin. Hän siveli mustia tuuheita viiksiään ja pörrötti mustaa tukkaansa. Hieman unisena Andre otti pannun kaapista ja rikkoi munat. Pian koko talon valtasi pekoin, munien ja teen tuoksut. Andre käveli postilaatikolle ja katsoi mitä oli saanut. Ei laskuja, vain yksi Feldheimin poliisin sinetöimä kirjekuori ja Feldheim Nachrichten. Feldheim Nachrichten oli sanomalehti. Pienellä saksan taidoillaan Andre erotti sanat murha, SA-sotilas ja Ada Mürenwasch. Andre hätkähti. Onko yöllä tapahtunut murha? Kirkkaisiko Ada Mürenwasch yöllä ja oliko murhaaja rapissut sahan lähellä? Andre nappasi hattunsa ja suunnisti kohti poliisiasemaa. Gustav Blumkrad kätteli Andrea ja kysyi: "Saitteko kirjeeni herr Bushe?" "Kirjeen? Tämän sinisenkö?" Andre otti kirjeen esille ja avasi sen. Siistillä kaunolla oli kirjoitettu näin: Herra Andre Bushe. Teidän urotekonne julkisuus on levinnyt koko eurooppaan. Kuulin teidän lomailevan parin korttelin päässä poliisiasemalta ja aion pyytää apua, mikäli herr Bushe on suopea minulle. En kannata kansallissosialismia joten teitä ei rajoiteta. Tulkaa Poliisiasemalle osoitteeseen Börpolisen Strase 15. Parhain terveisin: Herr Leiter Gustav Blumkrad. "No? Suostutteko?" komisario kysyi. "Ehdottomasti. Saatoin jopa kuulla murhaajan

yöllä. Rapinaa lähellä vanhaa sahalaitosta.” Andre vastasi innoissaan. ”Lähetän partion sinne tarkastamaan. Konstaapelit Kupper ja Walertav eivät löytäneet ruumista Ada Mürenwaschin havaintojen jälkeen. Se on ehkä siirretty sahalle.” Komisario selitti. ”Aivan, aivan. Murhaaja oli todennäköisesti juuri raahaamassa ruumista kun Ada käveli lähelle. Hän asetti ruumiin piiloon puun taakse ja jäi itse väijymään puskaan. Ada kuitenkin huomasi ruumin ja lähti juosten poliisiasemalle. Ennenkuin Kupper ja Walertav saapuivat murhaaja siirsi ruumiin sahalle parempaan piiloon ja minä kuulin hänet kotoani. Tuokion kuluttua kolme yli-konstaapelia, mukaanlukien Vörnåt, saapuivat kantaen ruumispussia. ”SA-upseeri Mathias Chärks, kuollut todennäköisesti puukotukseen. Ei epäiltyä tai muita sormenjälkiä kuin hänen itsensä. Murha-asetta ei löytynyt.” Vörnåt ilmoitti. ”Kutsukaa poliisilääkäri ja käskekää nuo natsien vastaiset kiihkoilijat tuolta kadulta pois.” Andre hymähti ja kysyi: ”Natsien vastaiset kiihkoilijat?” ”Kyllä. Eilen ne kantoivat ”Kuolema natseille!” kylttejä siellä paraatissa.” Gustav vastasi. ”Pahin on tuo mustapartainen joka omistaa intialaisen veitsikokoelman.” Andre hätkähti. ”Veitsikokoelman? Kuolema Natseille? Kuollut SA-upseeri? Palaset lokahtavat paikalleen! Gustav näytti kauhistuttavan iloiselta. ”Pidättäkää tuo mustapartainen kiihkoilija epäiltynä murhasta. Kiitos.” Gustav huikkasi yhdelle poliisille. ”Suurkiitokset Andre!” Kolea syyskuu oli huono aika palata Lontooseen Bookchild Streetille, mutta oli se paljon parempi paikka kuin Feldheim. Andre astui junavaunuun ja istui vastapäätä vanhaa rouvaa. Hän näytti ilkeältä ja kummallisen omahyväiseltä. Andre nyökkäsi ja katsoi ikkunasta ulos. Siellä oli Gustav Blumkrad, Elias Walertav, Matt Kupper ja Erik Vörnåt vilkuttamassa. ”Ystäviä?” Nainen kysyi kylmästi. ”Tavallaan” Andre vastasi. Hei! Olen luonut uuden käyttäjän kun en muistanut vanhan käyttäjäni (KirjoittajaNevá) salasanaa. Toivottavasti piditte tarinasta (: